

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Shire tehilah le-H.

Bukhner, Ze'ev Volf ben Dayid

דוד ןב ףלוו באז, רנכוב

Berlin, 1797

המכסה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11820](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11820)

הסכמת הרב הגאון המפורסם בדורינו
מו יצחק הלוי מלכווב חונה בק"ק
קראקא והגליל יצ"ו *

הנה עבר עלינו הרבני המופלג נחורה הנקי יושב בשנת
תחמוני עדני העלמי מוהר"ר זאב וואלף כהן נהרד
המונהק המח"ב מוה' דוד כהן נר"ו / הראני את נוהו מוה
שירי תהלות / עושה גדולות במליצה נחה / את לב ההוגה
בס משמחה / לואת הנני מוכן להסכים כי חשוב הוא מאוד
לאדפוסו אדרא / ובשגס נמלא בו נפלאות אשר לא שערנו
מחברי הראשונים / ואשרי אדם עוו לו כי עץ חיים למחויקים
בו להוליא מחשבתו אל הפועל יקבל שכרו משולם כזה ונבוא
הכ"ד היום יום ב' ד' קשרי קקמ"א לפ"ק *
יצחק הלוי מלכווב חונה פה ק"ק קראקא והגליל יצ"ו *

הסכמת ש"ב הרב הגאון המפורסם החר"ף
מהור"ר הירץ נ"י אב"ד דק"ק ראווא *

ש"ב הרבני האנכך המושלם מוהר"ר זאב וואלף כ"ץ בוננר /
הולך חן בשפחותיו ידעון רגון / מרפא לשון מדברת
גדולות ונפלאות עד אין חקר / דבריו מאוד יקר / לשון זכב
סגור הפרש והמסגר / אלה דברי אגד / פה מפיק מרגליהם
אליו יענה במחולות / שיריו שירי המעלות / אשר הפליא לדבר
דברי שיר / תכנסם נושה נוש וחפר / כל תופשי משוע עט
סופר / כי לא יכין לדבר כמוהו באמרי שפר / ואף אם
מנויטיכס רדה דנש ומלב תחת לשוניכס למולו תשכנו בנשטיכס /
ההיתה זאת בימיכס / וכי תטיפו יטיפון ותשמיע קולכס כפעמון /
אל ההמון / הלא אחס חלומות יחלומון / ואס תפשיקו פייכס
לכל העובר / כאין נגדו לא לזרות ולא להבר / מה לחנן את
הבר / אולם לקול המולו ירעס הארץ ועמודי ירופפו ויתחמסון
אליו נחוח להלל ולהודות / כי יתר שאת על זולתו עשר ידוס /
פלא כה דברו כאש פלדות / כזה האיש רוח ה' דבר בו ומלתו על
לשון והכל בכתב ושום שכל ומכון לדבר בשנתיו בשתי אותיות

גבל

הסכמה

בכל חיבה ושחיס שחיס נא אל המיב"ה , עוד הפליא לדבר
בשנתי מאות ח' עד אום ל' ויקר אותיות ילכונדה , ובמלות
שונות , מאות ל' עד אום ח' ידו יסדה , ושיר היחוד לימי
השנוע ולכל חודש ותנאים וכחונה כנסת ישראל עם דודה , הכל
ידו הד' . לואת אמרתי כל מן דין סמכין אמרתי יישר פעלו ,
וחלילה להשיג גדולו , זולת המחבר , נך לא יאמר , הד'
המחבר לכבוד נפש נקי יוס' ח' ניסן הקל"ח לפ"ק . פה
ק"ק בראד .
הק' נפתלי הירץ אשכנזי החונה בק"ק ראווה .

הסכמת אבי המחבר הרב המובהק המאהג
הדרשון המפורסם מהור"ר דוד נ"י בע"המת
ספר מראה כהן וספר נפש דוד +

גם אלה דברי דוד אחרונים , מכלל דאיכא ראשונים , אהלל
נא חכמת ווליות בני הרבני המופלג , מלא פלב פלגי מים
לבחנם שקל בפלם הררי עד נבעות עולם לעשות עטרה לראש
לדיק לדקו של עולם , אשר פעל ועשה ברי בר בטני המליץ
ומשורר ופייטון הגדול מו' זאב וואלף ג"י בהנורו שירי תהלה
הנמלא כזה איש נבון וחכם , לפלם במעבלי דק אמרי יושר
לספר מעשיו ברנה ותודה צהלל ושנת שנותנים לו כל לבא
מרום גבוהים ורמים , וחיות הקודש בנעימים , ונעים
ומירותיו באמרי קודש , והוד תשבחותיו במליצה לחה על דרך
הנשר הגדול בעל כנפים ראש המשוררים מו' שלמה גבירל
זל"ה הנה הכיח מקום לבני הנ"ל לילך בעקבותיו לשור שיר גאולים
בשנח והלולים , יען שחיבר כבר בתר מלכות לרם על רמים ,
עתה הוסיף להגדיל ברוח בינהו ברוב חכמתו בחריגות
מליצות לשונו שבה בשתי אותיות בכל חיבה ושאר שירים
ומליצות על כל ימי השנוע בהחלק אום שלו , ועל כל
החדשים באו אותיות שלהם סוף החיבה , ומאוד הראה חריפות
גדולת הן בלשונו הובנ , והן בנקיאות אשר מהם ישכיל כל
בעל

הסכמה

בעל דינה / ונפרט כלום יש אב מעיד בו / אך לדעתי יראה
איך לחבר חיבור כזה לולי הופיע עליו עור חלבי ממעל /
ה' יעזור לנו להוליא חכמת אל הפועל / וה' יזכני לעת זקנתי
לראות בהולאתו ממכנס הדפוס בעודי בחיים חיותי / הכ"ד
המדבר בלדקה יוס' ד' ע"ו חמוו חקנ"ג לפ"ק פ"ק קק בראד
הק' דוד בהגאון מו' משה ז"ל מבלעוא בעל המחבר ספר מראה
הכפן וכפס דוד

הקדמת המחבר

אמר זאב הכהן בוכנר • הנה ארנתי באמרי פי בספר
זנד המליצה / כמה סיפורי הלכות / בדברי מליצות /
ונקלה נבול כל מליצה / ידי יסדה שירי מוסר וקועלת / אשר
יולא מסיפורי הנמרלות / יען יש מהמונים אשר נפשם אותה
להסעדן מאלה הדברים / לכן טפחתי וריבתי מליצות
ושירים / להיות כל רודפי' ישינו בין המזרים / ויש להקת
אף אם חודש ושנת קראו מקרא בכל זאת מורשי בינתם
מדלתי המליצה בעדס נעל / וכאשר עפפסם ישירו שירים
ומליצות / יאמרו האח על כל החועבות האלה ומעלו נט
מעל / על כן בספרי הזה הקדש הקדשחם מידי לה' / וארים
ימיני ושמחלי לחי העולם / לחבר הנחיס נעים / וכחונה /
ושנע ברכות / ושיר היחוד / וגם וויכוח כנסת ישראל עם
דודה / וגם שני חלקי חלפ"א בית"א / אשר חין ערוך אליהם
בכל קלווי חבל / אולי יישירו בעיני כולם / והנה ידעתי גם
ידעתי כי נמלאו חרבות אנשים אשר כל אחד גאות לבש מאו
גמול עלי חמו ואומנתו / כי ילך בחוץ על משענתו / וההנרך
בלבנו לאמר אף אני אוכל למלאות ידי לחבר כמחבונתו /
שירים ומליצות מחוה מול מחוה / מה יושיעני זה / כי רבים
מהמחברים